

искренъ и найлюбимъ ученикъ Прѣподобнаго Тео-
досія. Θεодосій го взѣ и го доведе при Си-
наита. Пріять отъ Григорія, Романъ съ воліж на
старецъ тѣ бѣде пратенъ на послушаніе. — Въ
това отсътствие прѣставися Пр. Григорій. — Брат-
ство то силномъ ю принуждало Θεодосія да
пріемне на себе си званіе Настоятель, нѣ той ся
отказалъ и отстранилъ отъ монастырь тѣ. ⁸⁾

Богоносный Θεодосій сега прѣдпрієлъ дълго
странствуваніе по обители ты съ желаніе да слуша
наставленія за умозрителны животъ отъ опытни
чловѣци. И така той ходи въ Солунъ и Месем-
врієж и ту посѣти Аскетскѣ тѣ обитель Антонія,
гдѣ тогова имаше много постници, кои юдинъ дру-
гиго прѣдваряхъ въ добродѣтелны животъ и прѣ-
провождяхъ ангелскѣ жизнь. Подирѣ Прѣподобный
дойде въ Царьградъ отъ гдѣ то ся върна въ *Скритнѣ*
обитель. Ту кѣто посѣти братство то на Синаита
и кѣто ся поклони на мощи ти му, заєдно съ
Романа дойде въ *Ѣмскѣ горѣ*, коя ю близо при
Месемврієж и ту ся подвизаваше въ постъ и молитвѣ.
Нѣ разбойници ти го изгонихъ и отъ това уєдиненіе.

Гора та, коя не бѣше далѣко отъ Търновъ,
колко то ся показа безопаснѣ отъ разбойническы

⁸⁾ Краснорѣчивый тѣ животописатель както въ Біо-
графієж тѣ Прѣп. Θεодосія, така и въ житіє Пр. Гри-
горія, непоказалъ въ коєж годинѣ ю умрѣлъ Пр. Гри-
горій. — Това ю жално. — Серапіонъ въ запискѣ тѣ си
за Пр. Θεодосія, коя ю напечатана въ (чт. общ. Ист.
1860 год.) казва че Калистъ съученикъ Θεодосія, по-
диръ смърть тѣ на Григорія; „взять бысть въ Сърбіи на
архієреїство.“ Въ Атонскій патерикъ ю записано (1403)
че Калистъ ся подвизалъ въ Атонскій тѣ скитъ могула,
подъ рѣководство пр. Григорій Синаита и въ 1350 год.
ю поставенъ за патриархъ, а въ 1368 год. бѣде посла-
никъ при Сърбскѣ тѣ кралицѣ Юлисаветѣ, умрѣ въ Ферахъ.